

[Kaj Hansen]

Jeg vil gerne først takke de ordførere, som har været positive over for forslaget, og også de ordførere, som har været knap så positive, men som har påpeget forskellige punkter i forslaget, som de vil være sympatisk stemt over for. Jeg vil også godt takke de ordførere, som mere eller mindre har afvist forslaget, fordi det er rart her i folketinget at få trukket linjerne op for, hvilken skattepolitik de enkelte partier står for.

Jeg vil først knytte nogle bemærkninger til ordførernes indlæg og derefter nogle bemærkninger til selve forslaget.

Jeg vil gerne sige til skatte- og afgiftsministeren, at hvis vi nu havde stået og diskuteret det her ude på et møde, så ville jeg sige, at det var en lidt flabet afvisning, ministeren gav af DKPs forslag. Han sagde, at det var alt godt fra havet. Det er i virkeligheden alt godt for alle dem, der ikke unddrager sig beskatning. Det kan være unddragelser, som er illegale og ulovlige, og det kan være unddragelser, som er legale. Det er klart, at der er nogle af dem, som med legale unddragelser har fået så store fradragmuligheder, at de ikke betaler en skat, der står i rimeligt forhold til deres bruttoindkomst, der vil blive ramt af dette forslag, det skal jeg komme tilbage til.

Når så ministeren siger, at det er et forslag til folketingsbeslutning med nogle overskrifter, så vil jeg gerne sige, at det jo ikke alene er overskrifter. Man kan tvivle på, om ministeren virkelig har gennemlæst forslaget, for der ligger jo beregninger bag ved de enkelte overskrifter. Alene de skatteskalaer, der indeholdes i forslaget, kræver meget store beregninger. Det er et materiale, som fylder ganske betydeligt, og som ministeren godt kan få at se ved lejlighed, hvis han skulle ønske det.

Når ministeren siger, at det er et ufuldstændigt grundlag, så er sagen jo den, at vi har ca. 50 store skattelove, og de fylder 980 sider i Juristforbundets skattelovsamling. Så er det klart, at vi ikke er i stand til i alle enkeltheder at udforme færdige lovforslag, men må komme med dem som forslag til folketingsbeslutning. Men jeg kan sige til skatte- og afgiftsministeren, at hvis vi kan låne skatte- og afgiftsdepartementet i en tre måneders tid, så kan vi godt udarbejde dette i lovforslagsform. Den chance har ministeren jo også haft, men det er bare ikke blevet til noget. Det er, som jeg sagde ved en tidligere lejlig-

hed: socialdemokratiet lover og lover, men der sker ikke noget. Jeg har forstået på den sidste erklæring fra socialdemokratiets hovedbestyrelsesmøde, at det ikke alene er boliglovene, man vil udskyde, det er også skattelovene, men det kan ministeren jo få lov til at bekræfte eller afkræfte senere.

Jeg synes, at ministeren skulle have gået mere ind på disse ting, for hvis regeringen virkelig vil komme med et forslag til en skattereform, som virkelig forenkler skattelovgivningen, som fjerner fradragreglerne, som gør op med den uretfærdige beskatning, så bliver ministeren nødt til at dykke ned i adskillige af punkterne i vores forslag til folketingsbeslutning.

Hr. Møller Andersen sagde, at det var en forståelig lovgivning, man skulle have. Han var også tilhænger af, at man kom skatteunddragelserne til livs, og af en fjernelse af fradragene og var også sympatisk stemt over for et personfradrag på 40.000 kr., hvis det ellers var realistisk. Det er absolut realistisk. Men det er kun realistisk, hvis man fjerner fradragene; det er selvfølgelig ikke realistisk, hvis man bevarer fradragene.

Når vi har foreslået 8 trin, så er det, fordi vi ønsker en progression i skattelovgivningen. Hvis man tager vores skala, som er optrykt som tabel 3, så kan man se, hvordan det går. Så kan man se, at det først er indtægter på 120.000 kr., der kommer til at betale mere i skat, end de gør i dag, og det er endda kun 231 kr., hvorimod alle andre får skattelettelse ifølge DKPs forslag. Og hvem er det, der får den største skattelettelse? Det er indtægter på 60.000–70.000–80.000 kr. Hvad er det for indtægter? Det er netop lavtlønsområdet i dette land. Det er dem, der får de største skattelettelser, nemlig 5.571 kr. på en bruttoindkomst på 60.000 kr., og 6.152 kr. på en bruttoindkomst på 70.000 kr. Dette er altså socialt afbalanceret i enhver henseende, fordi det først er efter de 120.000 kr., det sætter ind, og det sætter i virkeligheden først virkelig alvorligt ind, når vi når indtægter på 140.000 kr. og 150.000 kr.

Hr. Ove Jensen fra fremskridtspartiet sagde, at fremskridtspartiet var tilhænger af et højere personfradrag, det kunne de gå ind for, men ikke den måde, det skulle finansieres på. Nej, det er klart, det er jo ikke fradragene, fremskridtspartiet ønsker fjernet. Vi ved også, at fremskridtspartiet ønsker, at per-